

* نخست وزیر بعدی هند؟

توضیح: این مصاحبه پیش از انتخابات صورت گرفته که هنوز سینگ به نخست وزیری انتخاب نشده بود.

مترجم: عصمت قائم مقامی

ویشوانات پراتاپ سینگ، ۵۸ ساله، رهبر جبهه مخالف در هندوستان در دهلی نو با رُن مورو از نیوزویک درباره انتخابات گفتگویی داشته است که در زیر می‌خوانید:

پرسش: چرا رأی دهندگان به شما و ائتلاف جبهه مخالف رأی می‌دهند؟
پاسخ: در دو سال گذشته که من به همه جای کشور سفر کردم، دریافتیم که مردم تصمیمشان را در این مورد گرفته‌اند که راجیو گاندی و حزب کنگره را کنار بزنند. این امر یک نوع آگاهی و هوشیاری ملی است. جبهه ملی (جبهه مخالف) اکنون به صورت یک موجودیت سیاسی تثبیت شده، به عنوان یک جایگزین حزب کنگره ظهور کرده است.

پرسش: چرا رأی دهندگان می‌خواهند نخست وزیر را کنار بزنند؟
پاسخ: یکی به خاطر فساد است. دیگر اینکه مردم نگران امنیت خودشان و کشور هستند. در مسائل مربوط به دفاع اگر قرار و مدارهای پنهانی وجود داشته باشد مثل رسوایی، بوفورس (Bofors)، مردم آنها را تهدیدی بر امنیت کشور می‌انگارند. ضمناً "هیچ بهبودی در شرایط زندگی مردم عادی به عمل نیامده است. قیمت‌ها بالا می‌رود، نظم و قانون کم کم رفت برمی‌بندد، آشوب و بلواهای همگانی شیوع دارد. مردم عادی می‌بینند که وضعیتشان از سال ۱۹۸۵ بدتر شده است.

پرسش: آیا بزرگترین مسئله‌ای که دولت جدید با آن مواجه می‌شود و باید آن را حل کند، مسئله آشوبهای همگانی است؟

پاسخ: ما وارث یک فرهنگ مختلط هستیم که همزیستی ادیان، زبانها و کاستهای مختلف را می‌پذیرد. هر چیزی که این قاعده را به هم بزند، بر وحدت کشور تأثیر می‌گذارد. این بزرگترین مسئله‌ای است که پیش رو داریم.

پرسش: آیا این مسئله که جبهه مخالف تا چه اندازه متحد است، مهم نیست؟
پاسخ: ما در متحد شدن با هم توفیق بسیار داشته‌ایم. مردم پیش‌بینی می‌کردند که ما انشعاب

می‌کنیم. اما ما کار خود را (تهیه صورت اسامی واحدی از نامزدهای انتخاباتی) تا اندازه‌ای بدون اشکال و به درستی انجام دادیم، به طوری که هیچ اعتراضی صورت نگرفت.

پرسش: با وجود این، کسان بسیاری می‌ترسند که اگر شما برنده بشوید، نتوانید یک دولت کارآمد تشکیل بدهید. مثل سال ۱۹۷۷ که ائتلاف جاناتا خانم گاندی را شکست داد.

پاسخ: چیزی که مردم ظاهراً "بهباد نمی‌آورند"، این است که از سال ۱۹۷۷ تاکنون، جبهه مخالف به سمت بلوغ سیاسی حرکت کرده است. حزب کنگره به طرف بی‌ثباتی رفته و رو به زوال گذاشته است. ما نباید تجربه دولت جاناتا را ثابت و مام تلقی کنیم.

پرسش: اگر جبهه مخالف برنده شود، آیا شما نخست وزیر می‌شوید؟

پاسخ: نباید فرایند دموکراسی را از پیش تعیین کنیم. باید بگذاریم تا خود را نشان بدهد. یکی از کزیبهای سیاست هند این است که همه چیز را به یک نفر ختم می‌کند. اگر شخصی خوب است، بسیار خوب؛ ما جواهر لعل نهرو را داشتیم که چنین وضعی داشت. اما این شیوه، کار را به جایی کشانده است که حالا هند وابسته به راجیو گاندی است! خطر اینکده همه چیز وابسته به یک نفر باشد، خیلی زیاد است.

پرسش: اما اگر جبهه مخالف برنده شود، آیا بیم ندارید که برای نخست‌وزیری، منازعاتی پیش بیاید که ثبات را از بین ببرد؟

پاسخ: در یک فرایند دموکراتیک، نامزدهایی هستند که با هم رقابت می‌کنند و باید از حزب یک تأهیدیه بگیرند. اگر به این قاعده عمل نکنیم، آن وقت در مورد ظرفیت و شایستگی نظام دموکراتیک تردید می‌کنیم. بگذارید وحدت را برچنان جایی قرار ندهیم که تبدیل به سنگ قبر دموکراسی شود.

پرسش: اگر قرار باشد شما نخست‌وزیر بشوید، اولویت‌های شما چیست؟

پاسخ: تنها نخست‌وزیر نیست که اولویت‌هایی دارد؛ یک شهروند عادی هم اولویت‌هایی دارد. به عنوان یک شهروند، ابتدا من در انتظار دولتی هستم که حیثیت کشور را بالا ببرد، نه مثل این یکی که چه در داخل و چه در خارج از کشور، آدم را مجبور می‌کند که سرش را به زیر بيفکند. بعد، به نیروهای مختلف تولیدی در این جامعه - کشاورزان، جوانان، زنان و کارگران - نباید تنها انگیزه‌ای برای کنار داده شود، بلکه برای آنها باید عدالت و پاداشی عادلانه برای کارشان تأمین شود و در شکل دادن و اداره کشورشان سهم باشند.